

fige, at det er absolut nødvendigt, at Lovfor-
slaget bliver uforandret i dette Afsnit paa et-
hvert Punkt. Men jeg tror rigtig nok paa den
anden Side, at de ærede Medlemmer, der
have udtalt sig imod dette Afsnit, have brugt
temmelig stærke Udtalelser og ere gaaede noget
videre, end der maasse var Aaledning til.
Saavel det ærede Medlem for Odense Amts
5te Valgkreds som Rigsdagsmanden for Sorø
Amts 2den Valgkreds udtalte endogsaa, at
naar dette Afsnit blev staaende i Loven, vilde
de søle sig opfordrede, til at stemme mod Loven
i dens Helhed, og hvis jeg, ikke misforstod
andre Uttringer, som kom frem her i Thinget
ved disse Udtalelser, syntes det, at i alt Fald
flere Medlemmer vare enige med disse to
ærede Medlemmer. Jeg kan dog ikke Andet
end opfordre ærede Medlemmer til noget, at
opsætte at tage deres endelige Bestemmelse i
denne Henseende; vi ere jo dog kun ved 1ste
Behandling af Lovforslaget. Det var jo dog
muligt, at der, inden man kommer til den
endelige Afstemning, kunde blive fremført Ud-
skilligt, som kunde øve nogen Indflydelse paa
ærede Medlemmers endelige Bestemmelse, og
det er jo ogsaa muligt, at man kan blive
enig om enkelte mindre væsentlige Forandringer
i dette Afsnit. — navnlig i § 152. — som
i alt Fald vilde være skikede til at fjerne de
væsentligste af de ærede Medlemmers Betænkel-
ligheder. Jeg skal saaledes strax sige, at det
forekommer mig, at nogle af de fremkomne
Bemærkninger med Hensyn til dette Afsnit
bero paa en mindre klar Opfattelse af det (En
Stemme: Nei!) — det gjælder just ikke,
hvad det ærede Medlem, der sagde Nei, har
fremført — og paa den anden Side vil jeg
sige, at der i, hvad der blev fremført navnlig
af det ærede Medlem for Odense Amts 5te
Valgkreds, forekom mig, dog at være Noget,
som kunde fortjene nærmere Overveielse. Jeg
for mit Bedkommende vil saaledes sige, at det
i alt Fald i dette Dieblit ingenlunde er mig
klart, om der kunde være stor Betænkelighed
ved at gaa ind paa f. Ex. at aabne Udgang
til at yde Pantestikkerhed for Aftægt. Det er,
tror jeg, ikke rigtigt, hvad der blev sagt af det
ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds,
at man ved Udarbejdelsen af disse Bestemmel-

ser havde ladet sig væsentlig paavirke af For-
holdene i Kjøbenhavn — en Uttring, der na-
turligvis strax blev ledsaget af „Hør“, thi naar
man siger, at man har ladet sig paavirke af
Forholdene i Kjøbenhavn, saa er der jo strax
Noget, der skal høres. Det forholder sig ikke
saa; i den Henseende tror jeg, at Alle, der
have haft med Sagen at gjøre, have været
fuldkommen lidenskabsløse. Nei, dersom man
virkelig skulde have ladet sig paavirke af Hen-
synet til enkelte Steder i Landet, saa tror jeg
at turde sige, at man snarere har ladet sig
paavirke af Forholdene udenfor Kjøbenhavn,
ikke just paa Landet, men i Kjøbstæderne. Det ærede
Medlem mente, at man maasse kunde have god
Grund til at ville afflasse Underpant i Søøre for
Handlende; han indrømmede, at det maasse havde
viist sig at være meget uheldigt, at en Hand-
lende kunde saa at sige berøve alle sine andre
Kreditorer enhver Udfigt til Fyldestgjørelse der-
ved, at han gav en enkelt af ham begunstiget
Kreditor Pant i Alt, hvad han eiede og havde,
eller i alt Fald Pant i Alt, hvad der i det
Væsentlige udgjorde hans Aktivmasse. Dette
er ganske rigtigt, det er netop saadanne Til-
fælde, som ikke ere theoretiske Opfindelser, men
Noget, som er stadfæstet i det praktiske Liv,
som ganske naturligt har ført til at under-
søge, om det ikke vilde være rigtigt at forandre
Lovgivningen om Underpant i Søøre; det er
jo for saavidt ogsaa et Bevis paa, at det ikke
er særlig Kjøbenhavnske Betragtninger, der have
ført til Lovforslaget. Men jeg tror dog, det
maa erkjendes at ville have Vanskelighed paa
dette Punkt at træffe en gjennemgaaende Ud-
skillelse mellem Handlende og andre Statsbor-
gere. Det ærede Medlem for Sorø Amts
2den Valgkreds udtalte blandt Andet en Gang
ved Leilighed, at han fandt det rigtigt, at
man ikke gav en forskjellig Konkurslov for
Handlende og for andre Statsborgere. Det
har været en Bestræbelse, at man ikke vilde
opstille nogen Adskillelse mellem Handlende og
Ikkehandlende. Men, naar man erkjender Rig-
tigheden af dette Synspunkt i een Henseende,
tror jeg ogsaa, man billigvis maa erkjende, at
den samme Betragtning maa tale for, at man
heller ikke, naar der er Spørgsmaal om at
ordne Folks Rettigheder og Retsforhold, hvad